

SANATHANA SARATHI - LISTOPAD 2016. GODINE

GLAS AVATARA - AVATĀRA VANI

STALNO BUDITE USREDOTOČENI NA BOGA

Sva imena i likovi predstavljaju manifestaciju Vrhovnog bića koje je utjelovljenje mira i povoljnosti. On je postojanje, znanje, blaženstvo apsoluta i nedvojstvo. On je istina – satyam, dobrota – śivam, ljepota – sundaram.

(stihovi na sanskrtu)

Um je odgovoran za sve. Sam čin odlaska u šumu ne jamči da ćete ostvariti oslobođenje. Ako nadiđete um, tada će rezultat biti isti nalazili se vi kod kuće, u šumi ili hramu.

(stihovi na telugu)

ZAPOČNITE S IZGOVARANJEM BOŽJEG IMENA SADA

Utjelovljenja ljubavi!

Ono što stoji između Sebstva – *ātman* i nesebstva – *anātman*, svjetovnog i duhovnog, dobrog i lošeg, zasluga i grijeha je ljudski um. To je poput zida u palači života koji stvara podjelu u jedinstvu. Čovjek može doživjeti jedinstvo kada ukloni tu prepreku koju stvara um. Jedan sam, postat ću mnogi – *eko'ham bahuh syam*. Samo jedan se manifestirao kao mnogi. Čovjek vidi različitost u jedinstvu zbog mentanog privida uzrokovanog njegovim egom i vezanošću.

Ego i vezanost stvaraju privid

Gradimo veliku zgradu. U toj zgradi postoji kupaonica, radna soba, kuhinja, spavaća soba i druge prostorije. Što je to što se nalazi između soba? To su samo zidovi koje smo mi izgradili. Kada uklonimo te zidove, cijeli se prostor pretvara u jednu veliku dvoranu. Baš kao zidovi u zgradi, um je uzrok različitosti u ljudskom životu. Zahvaljujući svojoj prirodi, um ima i pozitivne i negativne misli. Čovjek bi trebao razumjeti ovo načelo uma i djelovati uz primjenu razlučivanja. Negativne

misli nastaju u umu kada se on povezuje sa svime što je svjetovno. Uključivanje uma u svjetovna događanja povećava mentalno uzbuđenje i nemir. Negativne misli se razvijaju sve više i više zbog mentalnog nemira. Pozitivne i negativne misli samo su kao uzdužna i poprečna nit tkanja. Ako uklonite niti, tada više nećete imati tkaninu. Kada nema misli, nema uma. Negativne su misli te koje povređuju čovjeka. To se može nadzirati samo stalnom vježbom.

Jednom je Arjuna rekao Kršni: “Svami, um je jako hirovit. On je isto tako i jako moćan. Uopće nije lako nadzirati um.” Molio je Gospoda da ga pouči na koji će način nadzirati um. Tada mu je Kršna rekao: “O, bezumniče! U ovom svijetu ne postoji ništa lakše nego nadzirati um.” Odakle potiče um? On proizlazi iz misli. Ako svoje misli učinite ispravnim i dobrim, nikada nećete imati poteškoća s umom. Koju vježbu biste trebali provoditi? Samo jednu vježbu. Imajte punu vjeru da je cijeli univerzum oblik Boga. Prepoznajte da postoji jedno božansko načelo u svoj toj različitosti mnogih imena i oblika.

Nakita je mnogo, ali zlato je jedno.

Krava je mnogo, ali mlijeko je jedno.

Bića je puno, ali dah je jedan.

Cvijeća je mnogo, ali štovanje je jedno.

Religija je mnogo, ali cilj je jedan.

Bića je puno, ali Sebstvo – ātman je jedno.

(stihovi na telugu)

Električne žarulje mogu biti različite voltaže i raznih boja, mogu biti crvene, crne, plave, no električna struja u svima njima je jedna. Isto tako, bića imaju različita imena i oblike, ali je božankost u svima njima jedna te ista. Isto kao što postoji jedna te ista električna struja u svim žaruljama, postoji isto Sebstvo – ātman u svim bićima. Trebali bismo to vježbati i prepoznati: “Ja sam Sebstvo, ja sam atman”. “Ja sam atman” je isto tako i misao. Čak ni ta misao ne bi trebala postojati jer ona znači da su Ja i atman dva entiteta. To je dvojnost. Tamo gdje postoji dvojnost, tamo je neznanje. *Čovjek sa dvojnim umom napola je slijep.* Danas mi nismo u potpunosti slijepi. Mi ne vidimo jasno. Samo smo napola slijepi.

Da bismo se oslobodili ovog poluslijepila, trebali bismo se odmaknuti od tog dvojnog osjećaja. Trebali bismo reći “Ja sam Ja”. Trebali bismo krenuti putem

jednote. Arjuna je slijedio taj put. Bog je poput struje. Struju ne možete vidjeti odvojeno. Ona nema nikakav oblik. Kada struja uđe u žarulju, ona daje svjetlo. U ventilatoru daje hladan vjetroc. U štednjaku nam pomaže da kuhamo. Stroju omogućuje da radi. Struju možete upotrijebiti i u nekom instrumentu. Bez instrumenta nije moguće upotrijebiti struju. Tijelo, um, intelekt, ego i osjetila samo su instrumenti. Načelo atmana u njima je poput struje koja im omogućuje da funkcioniraju. Oni ne mogu funkcionirati bez božanskog načela.

Prepoznajte vrijednost ljudskog života

Čovjek bi trebao pokušati upoznati božansko načelo koje omogućuje svim organima da funkcioniraju. Za to je najpotrebniji oblik Boga. Neki kažu da Bog nema oblika. Onaj tko tako osjeća nezalica je i ne posjeduje nikakvo znanje. Oblik je najpotrebniji od svega. Vi želite oslobođenje. Vi želite blaženstvo. Vi želite mir. Vi želite doživjeti božanskost. Kako vi doživljavate? Vi želite popiti mlijeko, vodu ili slatki puding (*payasam*). Za to vam je potrebna čaša ili posuda. Bez posude vi ne možete zgrabiti tvar. Tako da vam je potrebna posuda za sve što želite zahvatiti. Kada posuda tijela primi blaženstvo, vi ga možete doživjeti. Božanskost je isto tako poput tekućine. Da biste ju iskusili, potreban vam je spremnik vašeg tijela. Ne možete upotrijebiti tu tekućinu na drugi način. Ako nemate takav spremnik, barem biste trebali spojiti oba dlana i od njih oblikovati zdjelicu.

Tako da je spremnik najvažniji. To je tijelo. U hramu tijela Sebstvo je njegov stalni stanovnik. Sebstvo je vječni stanovnik u nutrini. Tijelo je hram, a onaj tko boravi u njemu je Bog – *deha devālayam prokhto jīvo deva sanātana*. Nije dovoljno ako vi samo mislite o Bogu. Trebate učiniti odgovarajući napor.

Hoće li tama u svijetu biti raspršena porukom o svjetlu?

Može li bolest biti izliječena samo slušanjem o djelotvornosti lijeka?

Može li se siromah osloboditi siromaštva slušanjem o načelima ekonomije?

Može li glad biti utažena pukim ponavljanjem naziva različitih ukusnih jela?

Ne. Možete ostvariti blaženstvo tek kada primijenite ono što znate.

(stihovi na telugu)

Trebate steći, doživjeti i uhvatiti ono za čime težite. Da biste raspršili tamu, potrebno vam je svjetlo. Ne brinite koliko dugo će trebati da uklonite tu tamu koja je bila u vama tijekom mnogih života. Zgrada može biti zatvorena deset godina. U toj zgradi može biti mrkli mrak tijekom deset godina. Ali nije potrebno puno vremena da bi se raspršila tama. Čim upalite svjetiljku, sva će tama u trenutku nestati. Dovoljno je da tu istinu znate jednom. Za to vam nije potrebno puno vremena. Čovjek ne prepoznaje svetost, dragocjenost i plemenitost ljudskog života. Učiniti napor da bi spoznali vrijednost našeg vlastitog Sebstva predstavlja istinsku duhovnu vježbu. Dijamant ne zna svoju vrijednost. Onaj tko je vlasnik dijamanta i onaj tko ima sposobnost razlučivanja stvarno zna njegovu vrijednost. Kako je to moguće da čovjek ne zna kolika mu je vrijednost? Razlog je njegov ego. Zbog svojeg ega on je zaboravio svoju pravu prirodu. On je zaboravio svoju vlastitu istinu zbog poistovjećivanja s ovim netrajnim i prolaznim fizičkim svijetom. To je uzrok svim njegovim nevoljama. Mi vidimo našim očima, slušamo našim ušima, doživljavamo našim umom i smatramo da je ovaj svijet stvaran. Kako dugo će on trajati?

Okrenite svoj um prema Bogu

Danas svi slušate Svamijev govor, vidite Svamija i doživljavate blaženstvo. Kako dugo će ta istina trajati? Trajat će tako dugo dok se ne vratite kući, pojedete večeru i odete u krevet. Nakon što odete na počinak, usnit ćete mnoge snove. U stanju sna ovo stanje budnosti ne postoji. Vjerujući u sve ono što se događa tijekom sna, vi doživljavate ugodu i bol. Ali koliko dugo traje san? On traje sve dok se ne probudite. U stanju budnosti nema sna. U snu nema stanja budnosti. Ali vi se pojavljujete i u stanju budnosti i u stanju sna. Vi ste sveprisutni. Kada vi razumijete ove jednostavane stvari, tada ćete prepoznavati i istančane istine. Čovjek danas brine o prošlosti. Nema nikakve koristi od toga. Zašto se osvrćete na put kojim ste već putovali? Prošlost je prošlost, zaboravite prošlost. Razmišljajući o budućnosti, vi gradite kule u zraku. Budućnost nije sigurna. Tko može u potpunosti vjerovati da će doživjeti sutrašnji dan? Nema nikakve koristi u razmišljanju o sutra. Prošlost je prošlost. Budućnost nije izvjesna. Nemojte se prepuštati mislima o budućnosti. Živite u sadašnjosti. Ovo nije obična sadašnjost. Ovo je sveprisutnost. Ishodi prošlosti nalaze se u sadašnjosti. Ishodi budućnosti isto su tako u sadašnjosti. Sjemenka koju smo prije posijali danas je izdanak. Da prošle godine niste posijali sjemenku, danas ne biste imali stablo. Sjemenka

budućnosti isto je tako prisutna u sadašnjem stablu. Sadašnje je stablo, dakle, sveprisutno stablo s prošlošću i sjemenkama budućnosti. Isto tako je i sadašnje vrijeme sveprisutno. Zato budite sretni u sveprisutnosti. Zašto je čovjek danas obuzet tugom? On je obuzet tugom zato što zaboravlja sadašnjost i brine o prošlosti i budućnosti. Razlog za to dvoje je um.

Um je uzrok vezanosti i oslobođenja čovjeka – *manas eva mānuṣyanam bandhamokṣayo*. Svami je to ponovio mnogo puta. Vi na vrata stavljate bravu. Da biste vrata otvorili, vi u bravu stavljate ključ i okrećete ga udesno. Tada se brava otključava. Da biste ju zaključali, vi okrećete ključ ulijevo. Ista brava, isti ključ. Razlika je samo u okretanju ulijevo ili udesno. Isto tako, srce je brava, a um je ključ. Okrenete li se prema Bogu, dobit ćete nevezanost. Okrenete li se prema svijetu, dobit ćete vezanost. Okretanjem uma prema Bogu vi dobivate oslobođenje. Okretanjem uma prema svijetu vi dobivate vezanost. Tako da je um odgovoran i za oslobođenje i za vezanost.

Svami je neki dan naglasio važnost vježbe pojedinca, vježbe u okviru obitelji i vježbe u zajednici. Svijet će napredovati kroz te tri vježbe. Što se podrazumijeva pod vježbom pojedinca? To je duhovna vježba koju provodi sam pojedinac. U čemu se sastoji ta vježba? Je li to ponavljanje Božjeg imena – *japa*, meditacija – *dhyāna* ili duhovnost – *yoga*? Ne. Ništa od toga. To je potpuno rascvjetavanje individualnosti neke osobe. Bez rascvjetavanja naše vlastite individualnosti sve su vježbe beskorisne. Individualnost je potrebna. Kako ćete to razviti? Nikada ne biste trebali ići uskim puteljkom. Tek ćete tada imati puni razvoj svoje osobnosti. Što se podrazumijeva pod osobnošću? Osobnost određuje manifestaciju božanskosti koja je urođena svakom pojedincu. Tijelo neke osobe ne podrazumijeva osobnost. Tko je osoba? Onaj tko u potpunosti iskazuje svoje urođeno blaženstvo.

Izrazite svoju urođenu božanskost

Kako je nastala ta riječ “osoba - *person*”? Nastala je od latinske riječi *persona*. Prije svega, trebali bismo znati što se podrazumijeva pod pojmom *persona*. Isus koji je došao od božanskosti naziva se *persona*. Tako da *persona* znači božanskost. To znači da je božanskost prisutna u svakoj osobi. Ta je božanskost sveprisutna. Porazmislimo o jednom drugom jednostavnom predmetu.

Vi kažete: ovo je moje tijelo, ovo je moj um, ovo je moja ruka, ovo je moj nos, ovo su moje oči i tako dalje. Sve je moje, moje, moje. Tko sam onda Ja? Postavite to

pitanje. U odgovoru leži osobnost. U odgovoru leži sveprisutnost. Vi kažete: moje oko. U riječi oko isto tako postoji ja (u engleskom eye – I). Vi kažete: moja ruka, moje tijelo, moj želudac, moj um. Ja je prisutno u svakome od njih. Tako da je Ja posvuda. To Ja određuje vašu istinsku osobnost. Vi kažete: “Ja sam došao.” Tko je taj koji je došao? Onaj koji je došao je tijelo. Kada vi kažete: “Ja sam došao jučer”, vi mislite na tijelo. Tako da se to Ja poistovjećuje s tijelom. Ali Bog je izvan područja imena i oblika. Iako sjaji na različite načine, ono ostaje jedno. Istina je jedna, ali mudri ju nazivaju različitim imenima – *ekam sat viprāh bahudhā vadanti*. Istina je jedna, ali mudraci su ju opisivali kao da ih je mnogo. Samo je jedno, ne dvoje. To je vaše istinsko Sebstvo. U engleskoj abecedi sigurno ste zamijetili slovo I. Kod pisanja brojeva, broj jedan se isto tako piše I. Tako da su I i I slični.

Međutim ako počnete zbrajati I (Ja) plus I (Ja), plus I (Ja) milijun puta, ukupni zbroj će opet biti samo I (Ja). No kada zbrajate I (1) plus I (1) plus I (1) dobit ćete milijune. Tako da ću Ja (I) ostati samo jedan. To je Sebstvo – *ātman*. Ali kada to zapišete kao broj I (1), to postaje milijuni. Postoji jedinstvo u različitosti. Kada Ja (I) poistovjećujete s tijelom, tada dobivate mnoštvo. Kada spoznate Sebstvo – *ātman* kao Ja, tada dobivate jedinstvo.

Upanišade nas uče razumijevanju jedinstva u različitosti. Bića je mnogo, ali dah je jedan. Naroda je puno, ali zemlja je jedna. Nikada ne biste trebali reći: “Ja sam Amerikanac, ja sam Australac, ja sam Britanac, ja sam Indijac.” Ne tako. Ne! Svi pripadaju istoj zemlji. Božanskost u svima vama je ista. Što je to ova zemlja? Na sanskrtu mi ju nazivamo *bhūmi*. No u duhovnom smislu to se naziva *bhūmā*, što znači neograničeni Brahman. Zemlja nije trajna, ali je *bhūmā trajna*.

Razumijevanje te istine podrazumijeva istodobno i istinsku duhovnost. Međutim, ne smatrajte svijet preprekom na putu duhovnosti. Živeći u svijetu, obavljajte svoje dužnosti, izvršavajte ono za što ste odgovorni, ali uvijek budite usredotočeni na cilj, nikada ga nemojte zaboraviti.

Dat ću vam jedan mali primjer. Kućanica odlazi do rijeke. Oprala je posudu, ispunila ju vodom, stavila na glavu i kreće natrag kući razgovarajući usput s drugim ženama. Ona se čak može i svađati s njima, ali ni na trenutak neće zaboraviti posudu koju nosi na glavi. Ima još jedan primjer. Plesačica izvodi plesnu točku. Ona pomiče svoje ruke, skreće pogled na jednu ili drugu stranu u skladu s ritmom i prateći glazbu. Usprkos svemu tomu, ona ples izvodi ispravno.

Ona je usredotočena na ples. Nikakvo odvlačenje pažnje ne može dovesti do toga da ona zaboravi ples. To bi trebao biti naš pravi cilj u životu.

Uvijek se podsjećajte da ste vi Sebstvo – *ātman*

Vi možete biti kućevlasnik, možete biti student ili poslovni čovjek. Bez obzira na to kojim ste poslom zaokupljeni, budite usredotočeni na svoj cilj spoznaje Sebstva – *ātman*. To je duhovnost. Duhovnost nije ograničena samo na duhovne vježbe. Imati um stalno usredotočen na atmana i doživljavati blaženstvo u srcu predstavlja istinsku duhovnost. Tada, bez obzira na to što činili, to će postati sveto i vrijedno uloženog truda. No vi isto tako trebate stalno paziti na um, jer um je taj koji u svemu predstavlja prepreku. Držite vaš um po strani. Recite umu: “Namoj stajati između Boga i mene. Ti si povezan sa svijetom. Moj odnos s Bogom je svet i duhovan.” Umirite svoj um na taj način i držite ga smirenim.

Postoji jako dobar primjer u Rāmāyani. Dok je Rāma hodao šumom, Sītā ga je slijedila, a Lakšmana je slijedio Sītu kako bi ju zaštitio. To nije bila kraljevska cesta, oni su samo hodali jedan za drugim uskom stazom. U jednom je trenutku Lakšmana poželio vidjeti Rāmu, ali između njih je bila Sītā. On se nije usuđivao bez pitanja doći ispred Sīte ili pokazati ljutnju prema njoj, jer bi to oneraspoložilo Rāmu. Sītā je pravo vlasništvo Rāme. Zato je uputio molbu Sīti: “Majko, molim te propusti me ispred sebe da mogu vidjeti Rāmu” i ona mu je udovoljila. Rāma je bio sretan. I Sītā je bila sretna. I Lakšmana je bio sretan. To predstavlja istančanu istinu. Lakšmana je pojedinačno Sebstvo – *jīvātman*, Sītā je privid – *māyā* dok je Rāma Sebstvo – *ātman*. Svo troje je jedno iza drugoga. Kada pojedinačno Sebstvo – *jīvātman* želi vidjeti Boga, privid – *māyā* se javlja između njih kao prepreka. Ne biste trebali izražavati mržnju prema prividu, jer privid je odjeća Boga. Umjesto toga molite iz sveg srca. Tada neće biti privida i vi ćete vidjeti Boga. Nikada nećete uspjeti nadvladati privid mržnjom. Sprijateljite se s prividom. Ako mu uputite lijepe riječi, on će vas propustiti i vi ćete moći vidjeti Boga. Privid – *māyā* je, u stvari, naša vlastita zabluda. Inače ona ne postoji. To je naše zamišljanje. Tog bi se zamišljanja trebalo osloboditi. Evo malog primjera. Tamo je konopac. Ali u tami vi se bojite i pogrešno mislite da je to zmija. Nikakva zmija nije došla, to je samo privid. Zapalite baklju i vidjet ćete. Konopac ostaje onakav kakav je i bio, nema nikakve zmijske. Zmija nije otišla, konopac nije došao. Kao prvo, konopac uopće nije nikamo ni otišao, a zmija nije nikada ni došla. Nije zmija

otpuzala kada ste vi zapalili baklju. Tada i sada to je bio i jest jedan te isti konopac. Ono što je došlo i nestalo je privid. Privid kao takav nema nekakav poseban oblik. Samo su misli te koje ga stvaraju. Ispunite svoje misli ljubavlju i nastavite dalje putem požrtvornosti. Tada na vas nikada neće djelovati privid. No vi se borite za sebične interese. Vi se bojite toga što će drugi misliti, što će drugi reći. Čemu ti strahovi? Ako ne izgovarate ime Gospoda sada zbog takvih neutemeljenih strahova, tko će vas onda spasiti kada glasnici smrti dođu po vas?

U trenutcima kada glasnici boga smrti Yame stave omču oko vašeg vrata i počnu vas odvlačiti govoreći dođi, hajdemo,

U trenutcima kada vaši rođaci kažu članovima vaše obitelji da vas iznesu iz kuće govoreći kako je vaš kraj došao,

U trenutcima kada vaša žena i djeca počnu plakati i jadikovati,

Kako možete izgovarati ime Harija?

(stihovi na telugu)

Krenite rano, vozite polako, stignite sigurno. Nemojte odgađati i gubiti vrijeme. Doživite blaženstvo izgovaranja Božjeg imena sada. Kasnije je kasnije. Sljedeće je sljedeće. Nemojte gubiti ni trenutka. Uključite svoj um u vježbanje požrtvornosti. Krenite putem odricanja uz potrebnu vježbu. To je ispravan pristup uma. Ponajprije, uvijek bi se trebali prisjećati da ste vi Sebstvo – *ātman* i ništa drugo osim Sebstva. Nikada nemojte zaboraviti te božanske osjećaje. U svakom trenutku, na svakom mjestu, posvuda imajte osjećaj da ste vi božanski. Nema duhovne vježbe veće od toga. Nema potrebe za ičim drugim. Nije potrebno da napustite svoje dužnosti i odgovornosti. Obavljajte svoje dužnosti s božanskim osjećajima. Tek ćete tada ostvariti trajni mir.

-Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 18. travnja 1993. godine

Božanska ljubav ne očekuje ništa zauzvrat. Kako bi njegovao takvu božansku ljubav, čovjek bi trebao imati vjeru da je on iskra Boga i da bi trebao razumjeti da je isti Bog prisutan u svima. Jednom kada razumije i razvije vjeru u tu istinu on može voljeti svakoga. Danas ne pronalazimo takvu ljubav. To samo znači da čovjek ne vjeruje u Božju tvrdnju da su “svi iskra Boga”.

-Baba

SRI SATHYA SAI GHAT U RISHIKESHU

Otvaranje Sri Sathya Sai Ghata na rijeci Ganges u Rishikeshu obilježeno je trodnevnim programom, od 9. do 11. rujna 2016. godine.

Program održan 9. rujna 2016. godine započeo je iskazivanjem štovanja Ganeši – *Ganesh Homam* koje je izvedeno uz davanje prinosa Ganeši i pjevanje vedskih mantri. Nakon toga je slijedila glazbena izvedba koju su priredili bivši polaznici programa bal vikas iz okruga Haryana-Chandigarh, što je dodatno doprinijelo duhovnom ozračju na Sri Sathya Sai Ghatu, dok je sveta rijeka Ganges tekla u pozadini. Predstavu o Majci Gangi izveli su uvečer studenti Sri Sathya Sai škole iz Rishikешa. Slijedio je program bhajana koji je vodila Prasanthi Mandir Bhajan grupa. Bhajani su završili posebnim spletom pjesama ne temu Gange. Studenti koji polaze Sri Sathya Sai školu u Rishikeshu nakon toga su izveli sinkronizirani Ganga arati sa svjetiljkama čija se svjetlost odražavala u valovima rijeke. Program 9. rujna završio je izvođenjem aratija posvećenog Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi. Ranije toga dana otvorena je prostrana Sai Annapoorna dvorana za blagovanje (20 x 15 metara), a svečano ju je otvorio gospodin S. S.Naganand, član Sri Sathya Sai središnje zaklade.

Program 10. rujna započeo je rano ujutro Nagar Sankirtanom, što je ispunilo cijeli kraj svetim vibracijama. Gospodin Nimish Pandya, predsjednik Sri Sathya Sai seva organizacije za područje cijele Indije nakon toga je otvorio prostrani Sri Sathya Sai Ghat koji se sastoji od niza stuba koje se spuštaju do obale rijeke i leži upravo ispod velikog imanja na kojem se nalaze Sri Sathya Sai mandir, North Prasanthi i rezidencija Bhagavāna Babe u kojoj je boravio 1982. godine. Program je započeo ranije izvođenjem obrednog kupanja - *ekādaśi rudra abhiṣeka* koji je vodio gospodin K. R. Vedanarayananana. Svatko tko je bio prisutan imao je priliku obaviti obredno kupanje – *abhiṣeka* svetom vodom iz rijeke Gange. Slijedio je program bhajana kojeg je vodila Prasanthi Mandir Bhajan grupa.

Još jedan važan događaj toga dana bilo je postavljanje sandala – *pādukā* Bhagavāna Babe na Ghatu. Svečanost postavljanja vodio je gospodin R. J. Rathnagar, član Sri Sathya Sai središnje zaklade. Paduke su postavljene u posebno podignutom mandiru na Ghatu. Te su paduke bile donesene iz mandira u Prasanthi

Nilayamu gdje su bile posvećene snagom stalnih molitvi koje su se održavale u dvorani tijekom proteklih 40 godina.

Navečer, 10. rujna program poklonstvene glazbe u izvedbi Bhagavānovih studenata iz Prasanthi Nilyama zadivio je sve okupljene. Dobro poznati pjevač bhajana, gospodin Arup Jalota imao je toga dana koncert kojim je cijeli prostor ispunio poklonstvenim žarom. Kipovi uzduž Sri Sathya Sai Ghata oslikavaju veličanstvenu priču o rijeci Ganges. Šest metara visok kip Majke Gange sjedi na glavnom Ghatu pored kipova Gospoda Śive i kralja Bhagiratha. Dr. Narendranath Reddy, predsjednik Prasanthi vijeća otkrio je osam metara visok kip Śive, smješten izvan Sri Sathya Sai mandira. Lik Lakṣmī Nārāyaṇī na Ghatu otkrio je sudac A.P. Mishra, član Sri Sathya Sai središnje zaklade.

Dr. B. G. Pitre, direktor Instituta za Sathya Sai obrazovanje u Mumbaiju, otvorio je 11. rujna 2016. godine Sri Sathya Sai centar za učenje Veda. Centar je namijenjen svima koji žele proučavati Vede i opremljen je knjižnicom s vedskom literaturom. Knjižnicu je otvorila gospođa Nimmi Kanwar, nacionalna koordinatorica za program bal vikas.

Sreća leži u jedinstvu s Bogom. Bog je utjelovljenje blaženstva koje je vječno, neokaljano, čisto i nedvojno. Najveća je nesreća ako zaboravite na Boga. Nikada nemojte napuštati Saija. Priliku koja vam je dana iskoristite na najbolji način. Jednom kada izgubite priliku služiti lotosna stopala Gospoda Boga iz Puttaparthija – Partiśa, ona vam više nikada neće biti pružena. Sai vam podaruje predanost, snagu i oslobođenje. Nemojte se uništiti slušajući druge. Nemojte vjerovati nikomu, vjerujte svojoj savjesti i slijedite ju.

-Baba

Iz naših arhiva

ISTINSKO SEBSTVO – ĀTMAN JE VJEČNI SVJEDOK

Istina je majka, mudrost je otac, ispravnost je brat, suosjećanje je prijatelj, mir je supruga, opraštanje je sin. Ovih šest vrлина pravi su čovjekovi rođaci.

(stihovi na sanskrtu)

TRAŽITE ATMIČKO BLAŽENSTVO

U ovom svijetu svaki pojedinac ima majku. Ali istina je majka cijelog čovječanstva. Oni koji slijede tu majku nikada se neće suočavati s poteškoćama u životu. Svjetovne majke ograničene su prostorom i vremenom i morat će napustiti svoje tijelo prije ili kasnije, ali istina nije ograničena prostorom i vremenom i ostaje ista u sva tri vremenska razdoblja. Ona je gospodar sva tri svijeta. Zato svatko mora uvijek slijediti tu plemenitu majku (istinu).

Prepoznajte vaše istinske odnose

Mudrost je otac. Mudrost ne podrazumijeva svjetovno znanje. Iskustvo nedvojnosti je mudrost – *advaita darśanam jñānam*. Istinska mudrost daruje iskustvo nedvojnosti. Ispravnost – *dharma* je brat. Taj brat je utjelovljenje ljubavi i voli cjelokupno čovječanstvo, neovisno o kasti, porijeklu, narodnosti ili religiji. Zato su Vede pridavale najveću važnost istini i ispravnosti. U velikom epu Rāmāyana Lakšmana je utjelovio to načelo ispravnosti – *dharma*. Kada se onesvijestio na bojnopolju, Rāma je lamentirao govoreći kako On može imati suprugu kao što je Sītā, majku kao što je Kausalya, ali ne i brata kao što je Lakšmana. Rāma je rekao da se Njegova božanskost rascvjetala zato što mu je brat bio Lakšmana. Suosjećanje je istinski prijatelj. U ovom svijetu onaj tko vam je danas prijatelj sutra može postati neprijatelj. Ali nema većeg prijatelja od suosjećanja. Mir je supruga. To je dragocjeni dragulj svetaca, to je kraljevski put na duhovnom polju. Praštanje je sin. Nema veće odlike od praštanja. Ono obuhvaća sva dobra obilježja kao što su istina, ispravnost, nenasilnost i predstavlja suštinu svih Veda.

Zato su, za svakog pojedinca, pravi rođaci istina, mudrost, ispravnost, suosjećanje, mir i praštanje. Cijeli je svijet ispunjen nemirom i poremećajima zbog nedostatka tih svetih odlika.

Utjelovljenja ljubavi!

Uvijek biste se trebali sjećati svoje prave majke i oca. Vi ne možete postojati bez njih. Sve što je stvoreno izronilo je iz istine i natrag će se s njom stopiti. Nema mjesta na kojem ne postoji istina. Velika je sreća ljudskih bića što je vječna istina njihova majka. Danas čovječanstvo ne slijedi tu svetu majku. Vi štujete Devī tijekom ovih devet dana Devī Navarātri. Vi smatrate Devī svojom božanskom majkom. Ta se Devī naziva Satya Svarūpinī, što znači da je ona utjelovljenje istine. Tako da štovanje istine vodi do štovanja Devī.

Nadzirite ego i vezanost

Ako vi razumijete i slijedite tu istinu, bit ćete uspješni na svakom polju. Vede isto tako objavljuju tu istinu. Postoje mnogi na ovom svijetu koji su proučavali Vede i svete tekstove, ali čini se da su njihova gledišta izobličena i iskrivljena. Od davnina su sveci i mudraci u Indiji provodili mnoge duhovne vježbe u potrazi za istinom. Odlučili su ne odustati sve dok ne postignu viđenje istine. Na kraju su oni objavili svijetu da su vidjeli Boga koji je samo blistavilo, pun sjaja i izvan područja tame neznanja. Oni su isto tako objavili da Bog nije negdje daleko u nekoj dalekoj i udaljenoj zemlji, već da je prisutan u ljudskom tijelu. Sveci su imali viđenje Boga koji je sjaj - *cinmaya* u tijelu koje je svjetovno – *mrinmaya*. Zato ne bismo smjeli podcjenjivati ljudsko tijelo i koristiti ga za imetak i svjetovne užitke. Tijelo je Božji hram. Tijelo je moguće usporediti s čeličnim sandukom koji koristimo kao sef. Isto kao što se dragocjeni dragulji čuvaju u sefu, tako je i Bog prisutan u ljudskom tijelu. Zato se tijelo treba održavati i koristiti na ispravan način jer u njemu stoluje dragulj, istinsko Sebstvo – *ātman*. Vi dragulje dobivate samo iz zemlje. Isto tako vi se morate upustiti u potragu dragulja istinskog Sebstva u tijelu.

Što nas to priječi da imamo iskustvo *atmana*? Ego i vezanost stoje kao prepreke na vašem putu. Samo kada odbacite ego i vezanost, imat ćete čistoću srca koja će zauzvrat odvesti do iskustva najviše mudrosti. Što više razvijate vezanost, to ćete biti nemirniji. Ego je još opasniji. On je postao neizlječiva bolest ljudskih bića.

Trebate držati ego i vezanost pod nadzorom i upustiti se u potragu za blaženstvom *atmana*.

Tijekom ovih devet svetih dana (Navarātri) ljudi čitaju svete tekstove kao što su Devi Bhagavata, Ramayana i Mahabharata. Ljudi isto tako štiju božice Durgu, Lakšmi i Sarasvati. Ovo trojstvo prisutno je u načelu istine. Božica Gayatri ima tri glave. To su Gayatri, Savitri i Sarasvati. Gayatri je božica koja vlada nad vašim osjetilima. Savitri je božica koja vlada životnim načelom. Sarasvati je božica koja vlada govorom. Sve one tri su u okviru istog načela istine. Gayatri mantra započinje riječima *Om Bhur Bhuvah Svah*. *Bhu* znači materijalizaciju (tijelo), *bhuvah* znači vibraciju (životno načelo) a *svah* znači zračenje, radijaciju (atman).

Tijekom ovih devet dana štuje se božica Śakti (božansko načelo energije). Istina, ispravnost, mir, praštaanje, sve su to izrazi Śakti. Istina je prvobitni uzrok. Ne postoji ništa drugo osim istine. Sve sposobnosti energije prisutne su u istini. Zato istinu smatrajte svojom majkom i slijedite ju. Vede objavljuju: “Govori istinu, slijedi ispravnost – *satyam vada dharmam carā*”. Nažalost, ljudi to danas ne slijede. To je razlog sve patnje. Naši su preci najveću važnost pridavali istini i ispravnosti. Oni su slijedili zapovijedi svoje savjesti. Ali danas nedostaje takav pristup.

Vježbajte istinu i ispravnost

Mnogi ljudi govore da traže božanskost. Jednom kada krenete slijediti put istine, pronaći ćete božanskost posvuda. Dat ću vam jedan mali primjer. Iste oči vide majku, kćer, suprugu i sestru. Preispitajte koju vrstu osjećaja imate prema svakoj od njih. To je potraga za istinom. Majku bi trebali promatrati s odanošću i poštovanjem, kćer bi trebali smatrati dijelom vašeg vlastitog bića. Na taj bi način trebali preispitivati i razumjeti istinu.

Ako se samo povodite za izravnim dokazom onoga što vidite, vi nikada nećete znati istinu. Sve ono što vidite osuđeno je na propadanje. Postoje mnoge stvari koje nije moguće opaziti golim okom. Na duhovnom putu svatko želi izravan dokaz – *pratyakša pramānam*. Ali izravan ne znači cijelu istinu. Na primjer, vi vidite osobu visoku metar i četrdeset, ona teži četrdeset i pet kilograma i ima svijetli ten. Sve je to moguće vidjeti golim okom. Ali vi se ne možete pouzdati samo u ta fizička obilježja. Isto tako biste trebali uzeti u obzir obilježja koja na toj osobi nisu

vidljiva, kao što je ljubav, suosjećanje, ljutnja i drugo. Potpuna je besmislica povoditi se samo za fizičkim likom koji predstavlja izravan dokaz. Nije moguće vidjeti izravnu manifestaciju Boga. Bog, koji je utjelovljenje istine i ispravnosti, je posvuda. Primjenjujte istinu i ispravnost i uživajte u blaženstvu.

Okrenite svoje viđenje prema nutrini i vidite istinsko Sebstvo – *ātman*

Savjest je svjedok svemu. Ako ne slijedite savjest, sve prestaje biti sveto. Istinsko Sebstvo – *ātman* je vječni svjedok, a to je svjesnost. *Atman* je posvuda. Nalazi se u svakom pojedincu i svakom stvorenju. Nema nikakvog oblika. Nema nikakvih obilježja, vječan je, drevan, neokaljan, besmrtn. Tko može razumjeti takvo načelo *atmana*? Vi govorite o istini i smatrate da je sve ono što vidite i čujete istina, ali sve je to ograničeno osjetilima. *Atman* je izvan područja osjetila. Kako onda spoznati to načelo *atmana*? Okrenite svoje viđenje prema nutrini. Vede objavljuju: “Bezumnik je onaj koji vidi, a ne prepoznaje stvarnost – *paśyannapicha na paśyati moodho*.” Sve što vi vidite je božansko, ali vi to pogrešno smatrate prirodom. Onaj tko ima atmički uvid, vidjet će cijelu prirodu kao božansku. Ali ako imate svjetovni uvid, tada možete vidjeti samo svijet. Gospod Višnu prožima cijeli univerzum – *viśvam Viśnumayam*.

Imena i oblici mogu se razlikovati, ali istinsko Sebstvo – *ātman* je jednoobrazan u svemu. Da biste razumjeli to jedinstvo, morate okrenuti svoj uvid prema nutrini. Ne postoji nikakav odvojeni put za spoznaj Boga, on je identičan sa spoznajom vlastitog Sebstva.

Cijeli je univerzum u vama. Planine mogu izdaleka izgledati glatke, ali jednom kada im se približite, spoznat ćete istinu. Razlika je ta koja pruža priliku za opčinjenost. Tako dugo dok mislite da su Kailasa, Vaikuntha i Swarga mjesta koja su daleko, poludjet ćete razmišljajući o njima. U stvarnosti, sva su ona u vašem srcu – *hrdaya*. Vaša sreća je raj, a vaša patnja je pakao. Koncept raja i pakla je uveden da biste činili samo dobro. Raj i pakao nisu odvojeni, oni se nalaze u vašem umu. Koji je uzrok patnje? Vaša vlastita djelovanja. Buddha je provodio pokoru šest dugih godina. Jednog je dana otvorio oči i rekao da je spazio lopova. Tko je lopov? To je um. On je spoznao da je um glavni uzrok patnje. Ako nadzirete vaš um, tada nikada nećete patiti.

Ljudsko je srce moguće usporediti s oceanom mlijeka – *kṣīrasagarā*, ali danas je ono postalo ocan slanosti – *kṣārasagarā*. Gospod Višnu počiva u oceanu mlijeka, što znači da on boravi u vašem srcu. Ako mi naše srce pretvorimo u ocan slanosti – *kṣārasagarā*, tada će u njega ući kitovi i morski psi (loša obilježja). Ljudsko bi srce trebalo biti čisto, tek će tada Gospod Višnu počivati u njemu. Ako vi razumijete Boga, tada Ga nećete tražiti izvana. Bog je s vama, iznad vas, ispod vas, oko vas. Nema nikoga tko bi vam bio bliži od Boga. Bog vam je bliži od vaše fizičke majke. Zato štujte Boga, koji je utjelovljenje istine, kao svoju majku.

Ja uvijek svoj govor počinjem sa stihom – *śloka* ili pjesmom i završavam ga s bhajanom. Zna li što oni predstavljaju? Prva pjesma ili stih su poput tanjura, govor se može usporediti s različitim ukusnim sastojcima koji su posluženi na tanjuru, a bhajan na kraju je poput tanjura koji prekriva ukusne sastojke. Nemojte se prema tome odnositi kao prema lijeku – *mandhu* i uzimati to malo po malo. Odnosite se prema tome kao prema gozbi – *vinthu* i uživajte u ukusnim sastojcima koje ja poslužujem u najvećoj mogućoj mjeri. Doživite i uživajte u ovoj gozbi.

Studenti! Utjelovljenja ljubavi!

U svakodnevnom životu vi možete naučiti mnoge stvari. Prvo uočite pogreške u vašem životu i pokušajte ih ispraviti. Da biste postali potpuno ljudsko biće, potrebna je ljubav. Ako slijedite put ljubavi, sve postaje ljubav.

-Izvadci iz Bhagavānovih govora održanih povodom Dasare

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ ODISHE

Poklonici iz Odishe, kojih je bilo gotovo 1200, stigli su na dvodnevno hodočašće u Puttaparthi – *Parthi yagna* od 27. do 28. kolovoza 2016. godine i izveli glazbeni i kulturni program tijekom dva dana. 27. kolovoza 2016. godine održali su koncert klasične glazbe pod nazivom “*Bhajan Sandhya – Večer posvećena bhajanima*”. Koncert je izveo školovani glazbenik Pandit Shiba Prasad Rath s pratnjom. Melodiozna izvedba poklonstvenih pjesama, bhajani i splet ostalih pjesama među kojima su se našle “*Jai Krishna Jai Krishna*”, “*Easwamma Tera Sai Yuga Yuga*

Ka Avatar – Majko Easwaramma, tvoj Sai je avatar kali yuge”, “Yaad Sai Ki Aye – Mi se sjećamo Saija”, “Jai Sai Ram Jai Sai Ram” ispunili su ozračje poklonstvenim žarom.

Program održan 28. kolovoza 2016. godine započeo je s Tandara plesom na štulama, poznatim kao Ranapa ples, u izvedbi polaznika Sri Sathya Sai Vidya Vihar iz Brahmapura. Oni su pokazali izuzetnu vještinu u ravnoteži i spretnosti izvodeći s vrhunskim savršenstvom polu-klasični Odissi ples.

Slijedila je realistična predstava “Sai Trayee”, temeljena na tri glavna područja služenja koja provodi Sai organizacija iz Odishe. Predstava je imala tri dijela, a izveli su je Sai mladi iz Odishe. Prvo je prikazana Jyoti Yatra, nakon čega je slijedilo darivanje krvi i osiguravanje pitke vode za seljane. Dramatizacija događaja iz stvarnog života i prikaz onoga što se stvarno događalo nekim osobama učinili su predstavu izuzetnom. Slijedio je program bhajana koji je završio izvođenjem aratija.

NOVA INICIJATIVA PROJEKTA SRI SATHYA SAI VIDYA VAHINI

Sri Sathya Sai Vidya Vahini projekt pokrenuo je inicijativu uključivanja u Kasturba Gandhi Balika Vidyalaya škole kroz podjelu kompleta za obrazovne aktivnosti u 12 odabranih škola u okrugu Anantapur . Dogodilo se to na skromnoj svečanosti održanoj u Sai Kulwant dvorani 3. rujna 2016. godine. Korištenjem tih uređaja škole mogu izvoditi velik broj aktivnosti koje će pospješiti učenje studenata. Danas postoji više od 2500 Kasturba Gandhi Balika Vidyalaya u Indiji, a u okrugu Anantapur su 64 takve škole. Škole su kasnije uključene u program Sarva Shiksha Abhyan – obrazovanje za sve koje provodi Vlada Indije.

SAI SANNIDHI DAN

Bivši Bhagavānovi studenti koji rade u Sai ustanovama proslavili su Sai Sannidhi dan 4. rujna 2016. godine kako bi izrazili svoju ljubav i zahvalnost Bhagavānu jer im je pružio jedinstvenu priliku da služe u ustanovama koje je on utemeljio. Prisjećajući se blaženih trenutaka kada su boravili u blizini Bhagavāna, oni su

govorili o svojim iskustvima, o Bhagavānovoj ljubavi i božanskoj milosti. Kroz kratke govore i prekrasne solističke i grupne pjesme podijelili su s poklonicima dragocjene životne lekcije koje su naučili uz Njegova lotosna stopala. Govorili su: gospodin Aravind Balasubramanya, gospodin Satyajit Salian, gospodin V. Karthik, gospodin Chandraskharan i gospodin Jaiganesh. Njihovi su govori bili isprepleteni dirljivim pjesmama čija je produhovljena izvedba ispunila cijeli prostor predanošću i svetošću. Među pjesmama koje su pjevali studenti našle su se: “O Maa Sai Maa”, “Jyoti Jalayenge Hum – Mi ćemo upaliti svjetiljku božanskosti”, “Kanula Mundara Kadaliyaade, Karuna Roopam Neevu – Ti si utjelovljenje suosjećanja koje se kreće ispred naših očiju”.

GANESH CHATURTHI

Poklonstveni glazbeni program studenata

Na svečani dan posvećen Ganeši – Ganesh Chaturthi, 5. rujna 2016. godine studenti koji polaze Sri Sathya Sai institut za više obrazovanje predstavili su božansku slavu Gospoda Ganeše izvođenjem prekrasnog glazbenog programa koji se sastojao od štetri, klasičnih skladbi i grupnih pjesama kao što su: “Eka Dantam Mahakayam – Ti imaš ogromno tijelo s jednom kljovom”, “Jai Ganesh, Jai Gansh, Jai Ganesh Deva – Pozdravljamo Gospoda Ganešu”, “Ganapati Tum Daya Karo – Podari nam svoju milost, Gospode Ganeša”, “Sri Ganesha Shivuni Kumara – Sri Ganeša, sin Gospoda Šive”. Produhovljena izvedba pjesama i štetri s osjećajem predanosti pretvorila je izvedbu u dojmljiv koncert.

Nakon toga je prikazana video snimka s dijelom Bhagavānovog govora održanog povodom Ganesh Chaturthija. U govoru je On pozvao sve da razumiju jedinstvo čovječanstva i naglasio vezu jednote između pojedinca – *vyašti*, društva – *samašti*, stvaranja – *sršti* i stvoritelja – *paramešti*. Govoreći o proslavi blagdana Ganesh Chaturthi, Bhagavān je naglasio da bi ljudi trebali razumjeti unutarnje značenje tih proslava i slijediti put jedinstva i božanskosti. Bhagavān je svoj govor završio bhajanom “Suklambaradhara Ganapati Mantram Nityam Nityam Bhajo Bhajo – Pjevajte Ganapati mantru svaki dan”. Program, koji je započeo u 8:30, nakon redovitog pjevanja Veda, završio je u 10:00 sati izvođenjem aratija. Prije aratija, a poslije Bhagavānovog govora, održan je kratki program bhajana.

Po završetku jutarnjeg programa, u Sai Kulwant dvorani obavljeno je obredno štovanje kipova Gospoda Ganeše koji su dopremljeni iz škola, koledža i drugih Sai ustanova, a obred su izveli studenti i članovi osoblja tih ustanova.

Svečanost uranjanja

Nakon što se kipovima iskazivalo štovanje tijekom tri dana, njih su studenti i članovi osoblja u veličanstvenoj povorci dopremili u Sai Kulwant dvoranu poslije podne 7. rujna 2016. godine. Poklonici su mogli svjedočiti veličanstvenom prizoru u kojem je oko 20 kipova bilo podignuto na inovativno oblikovana šarena vozila različitih oblika i veličina. Neka od najuočljivijih bila su u obliku orla Garude, labuda, papiga, pande, balona, sata, zrakoplova, vojnog tenka, glazbenih instrumenata, hramova, kočija i slično. Nakon što su svi kipovi stigli u dvoranu, studenti i članovi osoblja u krugu su obišli mandir za pjevanje bhajana pjevajući pri tome vedske himne i bhajane. Slijedila su tri prekrasna plesa u izvedbi studenata Sri Sathya Sai osnovne i Više srednje škole. Studenti, ne samo da su prikazali svoju nadarenost za ples, već su isto tako predstavili svoje akrobatske vještine i sastavili neke zanimljive formacije.

Prije no što je započelo uranjanje kipova, svećenik iz mandira izveo je ispred njih arati. Studenti su nakon toga dopremili kipove, jedan po jedan, ispred posljednjeg počivališta Bhagavāna te Mu izrazili svoje štovanje. Nakon što su Bhagavāna zamolili za blagoslov, povelili su kipove izvan dvorane na obredno uranjanje.

SVEČANOST ONAM

Veliki broj poklonika stigao je iz države Kerala kako bi proslavili blagdan Onam na svetom tlu Prasanthi Nilayama. Duboki poklonstveni žar i duh svečanosti obilježili su proslavu. Cijeli je prostor bio ispunjen duhovnim vibracijama nakon što su poklonici iz Kerale izveli cijeli niz programa tijekom šest dana, od 9. do 14. rujna 2016. godine. Program je uključivao govore uvaženih govornika, glazbene i kulturne programe te obrede – *yajña* u dvorani Poornachandra. Redovito pjevanje Veda kao i pjevanje bhajana u Sai Kulwant dvorani također su vodili poklonici iz Kerale. Oni su isto tako ponudili bogatu gozbu na svim poklonicima.

Prvi dan: 9. rujna 2016. godine

Proslava Onama u trajanju od šest dana započela je 9. rujna 2016. godine govorom gospodina K. S. Sabarinadhana, člana legislativne skupštine Kerale. Govoreći o modernom trendu masovne komercijalizacije obrazovanja i zdravstvene zaštite, uvaženi je govornik naglasio da uzorne ustanove koje služe kao primjer, a koje je utemeljio Bhagavān Sri Sathya Sai Baba, pružaju besplatno obrazovanje visoke kvalitete kao i zdravstvenu zaštitu za sve. Sai organizacija mogla bi igrati značajnu ulogu na tim područjima, dodao je. Slijedio je program Sampradaya bhajana koji je uz pratnju izveo gospodin Vittal Vinod Bhagavathar. Sai Kulwant dvorana odzvanjala je od sankirtana božanskog imena kada su uvaženi pjevač i njegova pratnja pjevali poklonstvene pjesme i bhajane među kojima su bili “Hari Narayana”, “Vanamali Radha Ramana”, “Shyam Sundar Gopi Manohar”, “Chandra Vadana Kamala Nayana”. Slijedio je program bhajana koji je završio izvođenjem aratija.

Drugi dan: 10. rujna 2016. godine

Program koji je održan 10. rujna 2016. godine započeo je govorom gospođe Anu Sivaraman, sutkinje na Visokom sudu Kerale. Ona je pozvala sve da se drže puta ljubavi i jedinstva uzimajući u obzir da je cijeli univerzum manifestacija Božje ljubavi. Nakon njenog govora uslijedilo je pjevanje kirtana u izvedbi grupe nadarenih pjevača iz Sadguru Kulama, okrug Kozhikode. Započevši svoj koncert kirtanom “Narayana Hari, Narayana Hari, Narayana Hari Narayana”, oni su pjevali u slavu Narayane, Śive, Subrahmanye, Ayappe i drugih bogova i božica kroz poklonstvene pjesme i bhajane uz savršeni sklad osjećaja – *bhāva*, melodije – *rāga* i ritma – *tala*.

Treći dan: 11. rujna 2016. godine

Toga dana dva su se govornika obratila okupljenima. Prvi je govornik bio dr. Gopakumar, prorektor Središnjeg sveučilišta Kerale, koji je govorio na temu “Obrazovanje temeljeno na vrijednostima”. Govoreći o Indiji kao zemlji discipline – *yoga*, vrijednosti i duhovnosti, uvaženi je govornik naglasio da je duhovnost glavna snaga koja je održala Indiju ujedinjenom kroz vjekove. Današnjem svijetu, rekao je, nasušno trebaju vrijednosti koje bi mogle postati temeljem obrazovanja. Drugi govornik, gospodin P. Gopalakrishnan, predsjednik Travancore Devaswom

odbora u Kerali, govorio je na temu “Duhovnost koja nadilazi religiju”. Govoreći na tečnom malayam jeziku, uvaženi se govornik dotakao ideala i učenja Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe i savjetovao je poklonicima da slijede put ljubavi i služenja koji nam je On pokazao.

Nakon ta dva govora uvažena je glazbenica i pjevačica gospođa Ambili izvela koncert poklonstvene glazbe zaokupivši pažnju okupljenih duže od sat vremena. Neke od pjesama koje je izvela bile su: “Manasa Bhajare Guru Charanam”, “Sai Deva Bhagavan – Sai je Bog”, “Bho Shambho Siva Shambho Swayambho – Gospod Śiva koji se sam rađa”.

Četvrti dan: 12. rujna 2016. godine

Zadivljujući program klasične glazbe iz Karnatake u izvedbi Kumari Rudre i Kumari Bhadre obilježio je jutarnji program 12. rujna 2016. godine. Nadareni duo je, između ostaloga, izveo: “Sayeeswara Shankara”, “Bhavayami Raghuramam” i “Vitthala Muralidhara”. Slijedio je program bhajana koji je završio izvođenjem aratija. U 10:30 sati izveden je obred Sri Sathya Sai Maha Archana Yajna u dvorani Poornachandra u kojem je sudjelovao velik broj poklonika.

Poslijepodnevni program započeo je kratkim govorima o Sri Sathya Sai programu rehabilitacije (SRP – Sri Sathya Sai Rehabilitation Program) koji provodi Sri Sathya Sai seva organizacija Kerale. Program uključuje postoperativnu skrb srčanih bolesnika liječenih u Sri Sathya Sai super-specijalističkim bolnicama u Whitefieldu i Puttaparthiju. Prvo je dr. Anand Mohan, medicinski koordinator ovog programa u Kerali, održao uvodni govor. Nakon toga je jedan od bolesnika izrazio zahvalnost Bhagavānu u ime svih bolesnika - korisnika programa. Gospodin Shravan Kumar, koji je zadužen za SRP u Super-specijalističkoj bolnici u Whitefieldu, detaljno je opisao provedbu ovoga programa.

Prekrasna predstava “Dharmo Rakshati Rakshitah – Ako vi štitite ispravnost – *dharma*, ona će zaštititi vas” bila je sljedeća točka programa. Izveli su je Sai mladi iz okruga Alappuzha u Kerali. Predstava je prikazala najviše ideale ispravnosti – *dharma* koje je postavio Gospod Rāma i Bharata kroz jedan događaj iz Rāmāyane. Kada je Rāma otišao u šumu na 14 godina da bi održao riječ koju je dao Njegov otac, Bharata je postavio Rāmīne sandale – *pādukā* na tron u Ayodhyiji, provodeći

14 godina u pokori. Dobra gluma izvođača, odlična maska i kostimi te živahni plesovi djece učinili su predstavu zanimljivom i dojmljivom.

Peti dan: 13. rujna 2016. godine

Ujutro 13. rujna 2016. godine djeca koja polaze program bal vikas u Kerali zadivila su okupljene prekrasnom izvedbom poklonstvene glazbe pod nazivom “Glas Njegovog gospodara”. Započevši svoj program solo pjesmom, izveli su nakon toga cijeli niz lijepih grupnih pjesama među kojima su bile: “Omkara Nadhanu Sadhana Mouganame Sankarabharanam – Pjesma koja koristi moć vječnog zvuka Omkaram je jedna i jedina Sankarabharanam”, “Jnanam Diya Tu Ne Sai Ko Hum Pe Kiya – Mi smo zahvalni majci Easwarammi koja je rodila Saija” i Kabirovu pjesmu “Rama Govinda Bhajore Bhaiya – O, brate, izgovaraj ime Rāme i govinde”. U 10:00 sati je obred Sri Sathya Sai Gayatri Yajña izveden u dvorani Poornachandra u kojem su poklonici sudjelovali s dubokom predanošću.

Poslijepodnevni program započeo je govorima dva uvažena govornika. Prvi je govornik bio gospodin K. Jayakumar, prorektor Malayam sveučilišta, koji je poručio da Onam nije samo blagdan namijenjen kupovini. Njegovo pravo značenje, kazao je, je osloboditi se našeg ega kao Mahabali i predati se Bogu te na taj način postići oslobođenje, što je cilj ljudskoga života. Drugi je govornik bio gospodin K. R. Jyothilal, tajnik u Vladi Kerale. Objašnjavajući stvarno značenje proslave Onama, uvaženi je govornik rekao da bi se čovjek trebao predati Bogu kako bi ostvario oslobođenje. Predavanje svijetu, dodao je, odvelo bi ga u vezanost.

Nakon ta dva govora slijedila je predstava s plesnim točkama pod nazivom “Onam s Majkom Sai”. Izveli su je studenti koji polaze Sri Sathya Sai Vidya Vihar u Aluvi. Predstava je bila prikaz života Bhagavāna Babe, od Njegovog rođenja do odrasle dobi, dajući naglasak na utemeljenje obrazovnih ustanova, bolnica i projekta opskrbe pitkom vodom koje je On pokrenuo kako bi ispunio obećanja dana majci Easwarammi. Isprepletenu prekrasnim plesovima u izvedbi djece, na lijep način uz pomoć LED ekrana predstava je oslikala prizore Bhagavānovog rođenja i događaje iz djetinjstva.

Šesti dan: 14. rujna 2016. godine

Sai Kulwant dvorana, mjesto održavanja proslave Onama, svečano je ukrašena prekrasnim cvjetnim ukrasima u stilu koji se njeguje u državi Kerala na sam dan blagdana Onam, 14. rujna 2016. godine. Jutarnji je program započeo plesnim nastupom pod nazivom “Jedinstvo vjera” u izvedbi djece koja polaze program bal vikas u okrugu Kozhikode. Djeca su u svom nastupu prenijela poruku Bhagavāna Babe o jedinstvu svih religija. Započevši s prekrasnim plesom posvećenim Gospodu Ganeši, djeca su plesnim točkama predstavila najvažnije religije i primjereno su završila svoj program plesom uz zvukove bhajana posvećenog svim religijama “Allah Bhajo Maula Bhajo, Hey Allah Sai Bhagavan”. Slijedio je program bhajana i na kraju arati.

Program poslije podne započeo je govorom gospodina K. N. A. Khadera, tajnika Indian Union Muslim League. Započevši svoj govor pjevanjem vedske molitve *Neka nas Gospod štiti i hrani! Neka naša inteligencija raste kao i vrijednost u zajedničkom radu! Živimo u prijateljstvu bez ikakvih sukoba! – saha navatu saha nau bhumaktu saha veeryam karavavahai tejaswinavadjheetamastu ma vidvishavahai*, uvaženi je govornik rekao da Onam simbolizira ljubav, jedinstvo i dobru vladavinu, kao što je svojim primjerom pokazao Mahabali, poštovan od strane svojih podanika ne zbog bogatstva ili moći, već zbog ljubavi. Govoreći o Bhagavānu Babi kao utjelovljenju ljubavi, rekao je da je ljubav najmoćnije sredstvo za ujedinjenje čovječanstva, što je u današnjem svijetu nasušno potrebno.

Usljedila je dodjela zlatnih medalja pobjednicima natjecanja u pisanju eseja za 2016. godinu. Više od 30000 studenata iz oko 1100 obrazovnih ustanova iz Kerale sudjelovalo je u tom natjecanju. Tri dobitnice zlatne medalje, sve djevojke, nakon toga su održale kratke govore naglašavajući Bhagavānova učenja. Predsjednik Sai organizacije u državi Kerala, profesor E. Mukundan, se nakon toga obratio okupljenima i upoznao s najvažnijim aktivnostima nesebičnog služenja koji se provode u okviru Sai organizacije Kerale.

Slijedila je snimka Bhagavānovog govora. U svojem je govoru Bhagavān pozvao sve poklonike da iskuse jedinstvo s Bogom tako da mu se predaju. Bog je, rekao je Bhagavān, utjelovljenje ljubavi i poklonici bi, da bi dosegli Boga, trebali s Njim razviti odnos od ljubavi k ljubavi i od srca k srcu.

Nakon Bhagavānovog govora slijedio je glazbeni program u izvedbi gospodina Ramesh Sadashve i pratnje. On je zaokupio pažnju okupljenih gotovo sat vremena poklonstvenim pjesmama i bhajanima. Slijedio je program bhajana koji je završio izvođenjem aratija u 18:15 sati. Time je proslava Onama u Prasanthi Nilayamu sretno privedena kraju.

SAI SAMARPAN

Poklonici okupljeni u Sai Kulwant dvorani imali su priliku uživati u pravoj svečanosti klasične glazbe iz Hindustana kada su studenti i osoblje Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža prekrasno izveli “Sai Samarpan – Ponuda Saiju” 18. rujna 2016. godine. Započevši svoj program molitvom upućenom Gospodu Ganeši “Shravan Sundar Naam Ganapati”, zaokupili su pažnju okupljenih gotovo sat vremena skladbama različitih melodija – *rāga*, među kojima su bile: “Mo Pe Rang Na Daro Banwari – Nemoj na mene bacati boju, o Kršna” pa dvije Kabirove pjesme “Bhajan Kaba Kariho – O, čovječe, kada ćeš izgovarati ime Boga” i “Mo Ko Kahan Dhode Bande Mein To Tere Paas Mein – O, čovječe, gdje Me tražiš kada sam ti Ja blizu?” da bi svoju izvedbu završili s Marathi Abhang.

MAHILA KONFERENCIJA ZA PODRUČJE CIJELE INDIJE

Sri Sathya Sai seva organizacija organizirala je dvodnevnu Mahila konferenciju za područje cijele Indije u Prasanthi Nilayamu 24. i 25. rujna 2016. godine na temu: “Žene – temelj društva temeljenog na vrijednostima”. Imajući u vidu ovu uzvišenu temu, na konferenciji se raspravljalo o načinima i sredstvima kojima bi se sinkronizirao rad što ga obavljaju žene širom Indije i dao novi smjer ovom programu promicanja vrijednosti u društvu u skladu s učenjima Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe.

Ujutro 24. rujna 2016. godine program je započeo u 8:00 sati pjevanjem Veda u izvedbi Mahila poklonika iz država Kerala i Sikkim, nakon čega je slijedila pjesma dobrodošlice. Nakon toga se gospođa Kamala Pandya, nacionalna koordinatorica krila žena Sri Sathya Sai seva organizacije, obratila okupljenima. Govoreći o ženama kao stupovima ljudskih vrijednosti u društvu, uvažena je govornica

pozvala žene da se predaju Bhagavānu i postanu dostojnim instrumentima Njegove božanske misije. Nakon ovog poticajnog govora gospođe Pandya, predstavljen je priručnik pod nazivom “Žene – lučonoše vrijednosti”. Zatim je glavna gošća konferencije, gospođa Vandita Sharma, druga glavna tajnica u Vladi države Karnataka, održala svoj uvodni govor. Pozivajući se na različite uloge koje igraju žene, kao što je majka, žena, sestra i prva učiteljica svoje djece, učena je govornica naglasila da su žene graditeljice sklada u obitelji, a time i mira u svijetu. Nakon toga je slijedila svečanost dodjele nagrada. Završna točka ovog programa bila je poklonstvena glazba u izvedbi Mahila poklonica iz države Karnataka. One su pjevale pjesme na hindiju i kannada jeziku, a svoj su program završile Marathi Abhangom. Slijedio je program bhajana koji je završio izvođenjem aratija u 9:45.

Poslijepodnevni program započeo je u 16:30 pjevanjem vedskih himni od strane Mahila poklonika iz države Madhya Pradesh. Nakon toga se gospođa Dipti Gor, tajnica za područje obrazovanja u Vladi države Madhya Pradesh, obratila okupljenima. Gospođa Pradesh je u svom poticajnom obraćanju navela neke događaje iz vlastitog života i zamolila da se djevojkama u obitelji osiguraju iste mogućnosti kao i dječacima za njihov rast i razvoj. Govoreći o svojim iskustvima s Bhagavānom Babom, rekla je da nikada ne možemo pogriješiti ako Bhagavāna usadimo u srce i slijedimo Njegova učenja. Slijedila je svečanost podjele nagrada tijekom koje su odabranim poklonicima dodijeljene nagrade za njihov cjeloživotni doprinos Sai organizaciji.

Posljednja točka programa bila je glazbena predstava s plesnim točkama “Nari Ek Shakti – Žena, utjelovljenje snage” u izvedbi djevojaka koje polaze Sri Sathya Sai Vidya Mandir u Dharmakshetri i Aksi u Mumbaiju.

Isprepletana prekrasnim plesovima studentica, predstava s plesnim točkama prikazala je snagu žena, ženu kao božansku majku i riznicu vrlina, kao što su suosjećanje, vjera, mir i hrabrost. Također je prikazala događaje iz života velikih žena, poput Savitri, Publilai (majka Mahatme Gandhija), Bhagavati Devi (majka Ishwar Chandra Vidyasagara), majke Easwramme i žena koje su se borile za slobodu i postavile visoke uzore koje bi sve žene trebale slijediti. Slijedio je program bhajana koje su vodile Mahila poklonice, a koji je završio izvođenjem aratija u 19:00 sati.

Program drugoga dana konferencije, 25. rujna 2016. godine, započeo je u 8:00 sati pjevanjem Veda u izvedbi Mahila poklonica iz države Tamil Nadu. Slijedila je velika povorka žena sudionica koja je ušla u Sai Kulwant dvoranu u 8:15. Žene - delegati ušle su u dvoranu odjevene u tradicionalnu odjeću države iz koje su došle, pokazujući tako bogato kulturno nasljeđe Indije. Gospođa Neeta Khanna, nacionalna koordinatorica Krila žena u Sai organizaciji, podnijela je izvještaj o odlukama konferencije, uključujući plan budućeg djelovanja. Gospodin Nimish Pandya, predsjednik Sri Sathya Sai seva organizacije za područje cijele Indije, se nakon toga obratio okupljenima. Savjetujući delegate da djeluju s vjerom u božanskost Bhagavāna, poručio im je da odbace osjećaj kako su oni ti koji nešto rade jer je to najveća prepreka između Boga i čovjeka. Bog je taj koji djeluje. Svijet će se preobraziti kada se čovjek preobrazi.

Nakon toga su dodijeljene nagrade ženama za njihov cjeloživotni doprinos Sai organizaciji. Posljednja točka programa bio je koncert poklonstvene glazbe u izvedbi Mahila iz Delhija – NCR. Započele su s pjesmom posvećenom Bhagavānu “Sai Maa, Sai Maa, Sathya Sai Maa – O, majko Sai” i nastavile s Mirinim bhajanom “Mohe Chakar Rakhoji – Učini me svojim slugom, o, Kršna”, da bi završile svoju izvedbu prekrasnom Qawali pjesmom. Slijedio je program bhajana u izvedbi Mahila poklonica i na kraju arati.

FORUM BIVŠIH STUDENATA - ALUMNI

KAD BOG DOTAKNE EGO

VENKAT JAYARAM

Bilo je to početkom 1970-tih godina kada sam imao izuzetnu sreću biti odabran od božanskog Gospoda da polazim Sri Sathya Sai koledž za umjetnost i znanost u Brindavanu. A kako sam se upisao, to je priča za sebe u kojoj sam mogao vidjeti božanske ruke Gospoda koje su me vodile. Pokušavam ispričati jedan drugi događaj koji me je doveo do spoznaje da smo mi samo instrumenti u rukama božanskog učitelja i Njegova je volja ta koja će nas odvesti na pravi put. Za to je potrebno da se predamo – predamo naš veliki ego koji nije ništa drugo nego balon ispunjen zrakom. Sada ću se vratiti na glavnu priču.

Nakon što sam se upisao na koledž, počeo sam se jako zanimati za pjevanje bhajana. Prije no što sam došao dolje na jug, mi smo živjeli u Mathuri (rodnom mjestu Sri Kršne) duže od pet godina, a tamo su se svi Indijci s juga običavali okupljati i pjevati bhajane svake subote. Kao mali dječak običavao sam pjevati bhajane koje su me naučili moji roditelji. Kada sam čuo bhajane koje su pjevali stariji, bio sam u potpunosti prenesen u drugi svijet. Zbog moje izražene zainteresiranosti mogao sam sudjelovati u pjevanju bhajana u hostelu, uz dozvolu upravitelja koledža.

Jednog lijepog dana održavale su se raznovrsne aktivnosti u Brindavanu i mnogo je dobrovoljaca bilo uključeno u čišćenje prostora. Stigla je vijest da će sljedećeg dana Svami posjetiti Brindavan. Nakon što sam se smjestio u hostelu, ovo je trebao biti prvi Svamijev posjet kojem ću svjedočiti. Svi smo bili uzbuđeni, a stariji su preuzeli stvar u svoje ruke i usmjeravali nas.

U hostelu je bilo pet grupa koje su pjevale bhajane. Grupe su se zvale: Sathya, Dharma, Shanthi, Prema i Ahimsa. Dva pjevača bhajana su stavljena zajedno, a stariji su ih obučavali uskladiti osjećaje – *bhāva*, melodiju – *rāga* i ritam – *tāla*. Tišina i disciplina su bili najvažniji, a predanost – *bhakti bhāva* je bila krajnji cilj.

Sljedećeg dana Svamijev automobil je ušao u Brindavan i prošao zelenim prolazom koji su sa svake strane krasila velika stabla. Bila je nedjelja i svi su studenti požurili kako bi Ga vidjeli i dobili daršan. Međutim, Svami nije ni sa kim razgovarao, već se odmah uputio na kat.

Stariji su nam kasnije rekli da je Svami bio ljut na njih i želio je da budu više disciplinirani. Te se večeri održavala svečanost dobrodošlice u novom domu u Brindavanu i mi studenti željno smo čekali Svamijev dolazak. John Hislop iz Sjedinjenih Država isto je tako čekao Svamija.

Odjednom se začulo šuškanje i svi su postali pažljivi. Uskoro je Svami stigao na mjesto koje je bilo u blizini ureda *Sanathana Sarathi press*. Svami je ušao u kuću i nakon što nas je pozvao da pridemo, mi smo Ga slijedili. Svami je sjeo na svoj stolac, a zatim je upitao Hislopa: “Hislope, što želiš?” Hislop je odvratio: “Svami, ja želim bhajane.” Svami nas je odmah pogledao i mi smo požurili sjesti pored Njegovih lotosnih stopala. Bio sam neiskusni i nisam znao kakav je protokol. Samo sam požurio sjesti pored Svamija.

Tada je Gospod upitao: “Gdje je harmonij? Kako ćete pjevati bez slušanja – *śruti*?” Prije no što se bilo tko uspio ustati, ja sam požurio do našeg hostela kako bih donio harmonij i uskoro sam se vratio s instrumentom. Dok sam ga stavljao ispred vodećeg pjevača bhajana, sjeo sam pored njega. Bili su mi upućeni brojni diskretni signali da se vratim, ali ja sam ostao tamo gdje sam bio jer nisam želio izgubiti priliku sjediti pored Gospoda. Počelo je pjevanje bhajana i nakon trećeg bhajana vodeći pjevač bhajana dao je znak drugom vodećem pjevaču, ali on je imao poteškoća sa započinjanjem jer je svirač harmonija svirao pogrešan ton. Svami nas je gledao, a ja nisam želio propustiti ovu priliku. Počeo sam pjevati bhajan koji je bio u skladu s tim tonom. Svami, koji je do tada izgledao jako ozbiljan, nasmiješio se i zatražio je činilice te je sam počeo svirati na njima. Nakon tog događaja našao sam se u glavnoj grupi pjevača bhajana i u koledžu i u hostelu. Uvijek kada su se pjevali bhajani u Brindavanu ispred božanske majke, meni je dodijeljen prvi red zajedno s ostalim vodećim pjevačima.

Jednog lijepog dana jedna izuzetno važna osoba posjetila je Brindavan. Nakon večernjeg daršana održavao se satsang na predjoj terasi u prizemlju. Sudenti, ravnatelj koledža i učitelji sjedili su na verandi. Ta izuzetno važna osoba i njegova obitelj također su sjedili. Svami je došao na terasu nakon što je završio večernji daršan i sjeo na svoj stolac. Tada je upitao izuzetno važnu osobu: “Što želiš? Reci – ja ću ti to dati sada.” Izuzetno važna osoba pala je pred Bhagavānova lotosna stopala i kazala: “Svami, ja želim Tvoju milost i blagoslov.” Svami je odvratio: “To je uvijek ovdje. Traži nešto posebno.” Izuzetno važna osoba je odgovorila: “Svami, želio bih slušati bhajane u Tvojim božanskoj prisutnosti.” Istog je trenutka Svami dao upute upravitelju da pripremi pjevanje bhajana.

U tom trenutku ja sam se nalazio u spremištu hostela s jednim drugim studentom i provjeravao zalihe namirnica i povrća jer sam bio jedan od članova tima za upravljanje hostelom. Nakon što je dobio upute od Svamija, upravitelj je odmah skupio pjevače i svatko je gledao Svamija i Njegovu dozvolu da se započne. Nije bilo nikakvog znaka za početak već je Svami upitao: “Gdje je Jayaram?” Svi su gledali tu i tamo u uzbuđenju i jedan od studenata koji je znao gdje sam rekao je Svamiju da sam u skladištu.

Svami je rekao: “Dovedite ga.” Istog je trenutka taj student potrčao do skladišta i prekorio me: “Što tu radiš? Svami te zove.” Pustio sam sve i brzo potrčao te stao

ispred Svamija. Svami me je pogledao i rekao: “Dunnapothu, dođi i sjedni ovdje”, pokazujući na mjesto pored svojih stopala. Čim sam se smjestio, On je zatražio da pjevam bhajan. Obično bi na takvim okupljanjima mi promatrali Svamija i On bi dao znak tko će pjevati. Toga dana On mi je dao velik broj prilika. Nakon aratija, kada smo se vratili u hostel, drugi su mi studenti čestitali na posebnoj pažnji koju sam dobio od božanskog učitelja.

Nekoliko dana kasnije Svami je otišao u Prasanthi Nilayam jer se približavao Njegov rođendan. Uskoro smo i mi slijedili Svamija. Prasanthi Nilayam, boravište mira, bio je prekrasno ukrašen. Tu su bhajane pjevali dugogodišnji poklonici kao gospodin Raja Reddy, gospodin Mohan Rao, gospodin Panduranga Dixit, gospođa Vijaya, gospođa Jyotsana, a nas studente su zamolili da sjedimo iza njih i budemo njihova pratnja. To su stvarno bili nezaboravni dani i mi smo bili izgubljeni u božanskoj muzici u prisutnosti božanskog Gospoda.

Prošlo je nekoliko dana od proslave i jednog lijepog dana Svami je zatražio od nekoliko studenata da vode bhajane. To je bilo nezamislivo, isto kao i pjevanje zajedno s tako uvaženim pjevačima kao što su gospodin Raja Reddy i gospodin Mohan Rao. O nečemu takvom nismo mogli ni sanjati. No kada Gospod želi, tada se to i dogodi.

Međutim, moj *karma* je isto tako počela djelovati. Neke su se stvari uvukle u moju glavu i ja sam umislio da sam ja vodeći pjevač. Zaboravio sam da je činjenica što pjevam samo Saijeva volja – *sankalpa*. Uskoro smo se vratili u Brindavan. Bio sam ispunjen egom, a moje su godine učinile da to bude još i gore. Bio sam potpuno u neravnoteži, na što mi je ukazao moj najvoljeniji učitelj.

Svami je tada nenadano posjetio Brindavan i navečer su se održavali posebni bhajani. Umišljajući da sam vodeći pjevač, otišao sam i sjeo ispred Svamija i promatrao Ga kako bih dobio znak da započnem s pjevanjem bhajana. No Svami je gledao u drugog studenta i njemu dao znak da započne. Odmah sam pomislio, u redu, Svami želi da pjevam o Šivi i to je razlog zašto mi nije dao priliku da pjevam o Ganeši. Do kraja pjevanja nisam dobio ni jednu priliku. Poslije aratija pogledao sam Svamija jako tužan, ali On se nasmijao i uputio na kat.

Pomislio sam da će mi On dati priliku tijekom sljedećeg pjevanja, ali to se nije dogodilo. I to se nastavilo tijekom nekoliko mjeseci. Počeo sam gledati duboko u

svoju nutrinu kako bih spoznao zašto je došlo do te promjene. Jesam li ja učinio nešto pogrešno?

Mentalno sam prolazio kroz sve ono što sam učinio tijekom nekoliko prošlih mjeseci, ali nisam mogao pronaći ništa pogrešnog u svom djelovanju. Tada sam promotrio svoje misli i preispitivao se. Jesu li moje misli bile neprimjerene? Svami uvijek propisuje jedinstvo misli, riječi i djela – *trikāranā śuddha*. I tada kao da je došlo iz vedroga neba...To je moj ego – *ahankāra*...Odmah sam spoznao svoju pogrešku i suze su potekle niz moje obraze.

O, moj Gospode Sai! Kako sam glupu pogrešku učinio! Samo zahvaljujući Tvojoj milosti ja sam mogao pjevati. Nepromišljeno, ja sam sebi pripisivao tu zaslugu. Tada sam zavapio: “O, moj Božanski učitelju, uvjeravam Te da više nikada neću dozvoliti da ovaj ego – *ahankāra* uđu u moju glavu. Ti si ispravno povrijedio moj ego koji nije ništa drugo već balon koji je narastao tako velik da ne može podnijeti čak ni malu povredu.” Pao sam pred Svamijeva stopala na oltaru i molio Ga za njegovu milost i oprost. Nakon te spoznaje primijetio sam promjenu u mojem djelovanju i u mojem načinu razmišljanja.

Dani su prolazili i jednog lijepog dana Svami je posjetio Brindavan. Navečer se održavao satsang i Svami je zamolio upravitelja da unutra pripremi pjevanje bhajana. Svi su vodeći pjevači pohitali. Uskoro su se svi okupili. Pronašao sam mjesto daleko od terase, pored stubišta, i tamo sjedio. Suosjećajni je Gospod pogledao upravitelja i upitao: “Gdje je Jayaram? Zašto nije ovdje?”

Svi su me počeli tražiti. Nisam toga bio svjestan i samo sam sjedio sklopljenih očiju. Tada me je jedan od studenata protresao i šapnuo: “Svami te zove.” Skočio sam na noge i požurio do Svamija. Svami me je pogledao dubokim pogledom, nasmiješio se i zamolio da sjednem ispred Njega i započnem pjevati bhajan.

Božanski je učitelj popravio manjkav um i otklonio neželjenu hrđu i prašinu ega i ponovno započeo koristiti instrument.

Spoznao sam da je sve Njegova volja - *sankalpa* i da Mu se mi u potpunosti trebamo predati.

-autor je bivši studenti Sri Sathya Sai koledža za umjetnost i znanost u Brindavanu (1972. – 1975.)

Kako sam srela Boga

Sharmila Bhattacharya

Još od djetinjstva, koncept Boga bio mi je prilično apstraktan i nejasan. Tek u lipnju 1976. godine ja sam vidjela živućeg Boga, a ovo je priča kako se to dogodilo.

U ožujku 1976. godine moja šestogodišnja kći bolovala je od autoimune bolesti (I.T.P.) za koju su liječnici kazali da je neizlječiva. Nakon što sam pokušala liječenje po preporuci nekoliko medicinskih centara iz raznih dijelova Indije, postajali smo sve očajniji jer se njeno stanje nije poboljšavalo. U lipnju 1976. godine usnula sam lik odjeven u narančastu haljinu koji sam prepoznala kao Sathya Sai Babu. Moram jasno izreći da tada nisam imala nikakvu vjeru u Njega ili u bilo kojeg drugog vjerskog vođu. No sljedećeg jutra, kada me je moj suprug upitao bih li željela ići u Puttaparthi, istog sam se trenutka složila. Nakon toga su se stvari počele odvijati kao da neka nevidljiva i moćna sila pravi sve pripreme za nas. Karte za vlak bile su rezervirane, ugodan smještaj u Bangaloreu (Bengaluru) je bio dostupan, prijevoz od Bangalorea do Prasanthi Nilayama – sve je bilo spremno u roku od tri dana.

Trenutačno izlječenje neizlječive bolesti

U Prasanthi Nilayamu bila nam je dodijeljena soba za cijelu obitelj (koju su činili moj sin, kći, majka, suprug i ja). Donijeli smo sobom vlastitu posteljinu i posuđe za kuhanje u skladu sa savjetima koje su nam dali drugi ljudi. U sobi se nalazio jedan veliki madrac na kojem smo mogli spavati. Moj je suprug spavao na plahti na terasi izvan sobe. Sjećam se da je naša soba bila na drugom katu Zapadnog Prasanthija. Redovito smo prisustvovali jutarnjim i večernjim okupljanjima za bhajane i daršan. Baba je dolazio i odlazio, ali nije bilo nikakvog osobnog kontakta s Njim. Moja je kći trećeg dana dobila jako visoku temperaturu. Ujutro četvrtog dana moja je kći ostala u sobi s mojom majkom u temperaturi od 39,5 stunjeva.

Tog jutra poslije daršana ja sam vidjela svog supruga kako mi maše i dobrovoljca koji me je u isto vrijeme obavijestio da Baba želi da naša cijela obitelj dođe na razgovor. Ne razmišljajući ni trenutka, ja sam pretrčala cijelu dužinu prostora do sobe na drugom katu Zapadnog Prasanthija. Samo sam izustila da nas Baba poziva

i za nekoliko sekundi smo mi sve tri trčale niz stube do mjesta gdje nas je Baba čekao.

Moj su suprug i sin već bili s Njim. Kada smo se našli u sobi, Baba nam je govorio o točnim pojedinostima bolesti moje kćeri i o neuspjelim pokušajima da ju izliječimo. Nakon toga je On materijalizirao vibhuti, stavio ga je u usta moje kćeri i utrljao ga po njezinom čelu i vratu. Beskrajna ljubav i suosjećanje bili su prosuti po nama dok nas je On uvjeravao: “Vaša će kći biti dobro. Nema potrebe za bilo kakvim daljnim lijekovima ili liječenjem.” On je isto tako upitao mog sina što bi želio biti kada odraste. Moj dvanaestogodišnji sin je odgovorio da želi biti stručnjak u svom području. Baba mu je rekao: “Da, da, to će se dogoditi, ali moraš puno čitati.” Nakon toga nam je dozvolio da dotaknemo Njegova stopala – *pāda namaskāra* i mi smo se udaljili od Njegove božanske prisutnosti ispunjeni srećom i olakšanjem. Odjednom smo primijetili da se čelo moje kćeri orosilo od znoja. Nakon što ju je Baba dotaknuo, više nije bilo temperature.

Pljusak božanske milosti

Sada, gledajući gotovo 40 godina unatrag, nije moguće sjetiti se svih čuda koja su nam pomogla prevladati nevolje što su nas snalazile u životu. Moja je kći danas sretno udana i ima dijete staro osamnaest godina, iako su doktori predviđali da neće moći živjeti normalnim životom kao udana žena i da neće nikada moći biti majka. Moj je sin stručnjak u svom području (ovlašteni knjigovođa koji je magistrirao poslovno upravljanje) i sretan je sa svojim poslom i obitelji. Moj suprug (star 83 godine i umirovljeni predsjednik banke) razvio je tijekom posljednjih 40-45 godina dijabetes tipa II. Baba ga je nekoliko puta pozvao na razgovor, podario mu svoje oružje zaštite – *rakṣā kavach* u obliku dijamantnog prstena i Šivin lingam za svakodnevno obredno kupanje – *abhiṣeka*, kao i vibhuti u izobilju. Nije potrebno ni spominjati da je on do danas ostao aktivan i razmjerno sposoban. Što se mene tiče, ja osjećam prisutnost mog Bhagavāna u meni i oko mene u svakom trenutku.

-autorica je stara i dugogodišnja Bhagavānova poklonica iz Bangalorea

Sjaj božanske slave

BOŽE, GDJE SI?

Drvo želja – *kalpataru* u Puttaparthiju Sai je ostavio po strani, poput voća sakrivenog od većine ljudi, vidljivog samo onima koji imaju oči kojima mogu vidjeti. Postoji i određeno voće koje se odmah pojavljuje, darovi koje On otkriva isped očiju svih. Prvo je, sasvim sigurno, gostoljubivost koju Baba pokazuje hodočasniciima što posjećuju Njegov ašram.

Većina onih što dolaze u selo Puttaparthi – a suočavaju se s puno manje neudobnosti nego prije dvadeset godina, ali u svakom slučaju još uvijek s neudobnosti – već imaju na umu popis stvari koje očekuju da će dobiti. Općenito, ono što se najviše očekuje je da budemo prihvaćeni. Zbog te nezgodne navike koja obilježava čovjeka i koja ga navodi da bude uvijek oprezan samo u odnosu na ono što može imati, a rijetko kada na ono što može dati, gotovo svi upadaju u pogrešku očekivanja da bi ih onoga dana kad oni stignu u ašram Svami trebao pogledati i odabrati ih među tisućama te im podariti “razgovor”. Umjesto toga, ono što se događa je da prođe cijeli dan a da nas On ni ne pogleda. Dok to prerasta u sve grčevitiju potrebu da Ga imamo samo za sebe, čini se da je On usvojio pedagogiju čekanja.

“Kada bi nas On mogao pozvati čim stignemo”, piše dr. Murthy, “bez sveg onog neugodnog čekanja, mi bismo napustili Prasanthi Nilayam zadovoljni, ali ne posvećeni. Ne bismo postali svjesni trajnijih vrijednosti ni tajne uvijek sretnog življenja u zaštitničkoj prisutnosti Boga. Mi pridajemo najveću vrijednost daru kojeg smo dugo čekali i za kojim smo čeznuli.”

Čekanje voljene osobe puno je ljepše od trenutka susreta. Kada se dvoje sretnu, oni su već konzumirali snagu privlačnosti. Čekanje susreta sigurno je tajnovitije od samog susreta. To se odnosi na ljudske odnose, ali pokušajmo promisliti koju vrstu tereta podrazumijeva čekanje voljenoga s kojim se krajnji susret ne može dogoditi dok smo živi i zato ostavlja neispunjenu želju. Čak i kada se fizička udaljenost od samog Gospoda smanji, ipak uvijek ostaje snažna i frustrirajuća potreba da se stopimo s Njime.

Moći ući u Sai Babin ašram već predstavlja veliki dar i veliku sreću. Postoje osobe koje mogu svjedočiti kako im je teško ne samo doći do mjesta gdje se nalazi Puttaparthi, već vidjeti lice Gospoda Saija. Drugi, umjesto toga, mogu potvrditi kako su odbijali i samu pomisao da se zaustave u tom selu, da bi se na kraju otkrilo da je njihovo putovanje bilo posebno vođeno odozgo, isključivo prema božanskoj volji.

Nekoliko mi je poklonika ispričalo priču kojoj su bili svjedoci.

Jedno malo društvo odlučilo je zaustaviti se u Puttaparthiju nakon što su proveli praznike na otoku u Indijskom oceanu. U tom je društvu bila i žena koja se nije slagala sa izborom tog duhovnog izleta, ali pod pritiskom kolektivne potrebe, ona se nevoljko podvrgla posljedicama. Kada su stigli u Puttaparthi, ključne točke neugodnosti vezanih uz to mjesto još su više izoštrile nesklonost te gospođe koja je uzalud žalila za danima provedenim na bijelim plažama otoka. Nije prošlo puno dana, a Sai Baba je pozvao grupu. U sobi za razgovore je žena, koja je usprkos svojem protivljenju bila uključena u događaj, pronašla utočište u malom uglu, nadajući se da će proći nezamijećena i čekajući da sve to završi što je prije moguće. Ona je bez ikakvog zanimanja promatrala Svamijev ulazak koji je, nakon što je sjeo na svoj stolac, uputio prevoditelja da se obrati baš njoj i kaže joj da u njenom životu postoji trenutak u kojem Ga je ona zazvala.

Žena je spremno odvrtila: “To ne mogu biti ja. Ja nikada nisam tražila susret s osobom kao što je On.” Svami je uputio prevoditelju drugi zahtjev, a nakon toga i treći: “Reci joj da je prije dvije godine i tri mjeseca intenzivno tražila Mene.” Žena je počela oklijevati i pokušala prekinuti igru pogađanja, nervozno razuvjeravajući prevoditelja kako je to nemoguće.

“Pitaj ju – Svami je nastavio – ne sjeća li se noći kada je padala kiša...mosta...stabla...rijeke...”

U tom se trenutku žena počela mrštiti, probljedjela je, ali joj se boja ponovno vratila, a tada i sjećanje. Priznala je da je provela noć u očaju i da je u tom tužnom i teškom trenutku glasno zavapila: “Bože, gdje si?” Žena je sada naslutila tko bi mogao biti Onaj koji je opisivao prošlost koju je ona sama zaboravila.

-izvadak iz knjige “Drvo koje ispunjava želje” autora Maria Mazzolenija

Isto kao što mornarev kompas uvijek pokazuje prema sjeveru, tako je u svakom slučaju ljubav usmjerena prema Bogu. Vrijeme, prostor i pojedinci ne utječu na ljubav. Ljubav je istinski znak božanskosti. Razumijevanje ljubavi vodi do razumijevanja božanskosti.

-Baba

Chinna Katha

PRVA ŠKOLA

Jedna je siromašna žena zarađivala za život tako što je prodavala povrće koje bi prije toga kupila na tržnici. Budući da nije bilo nikoga tko bi vodio brigu o njenom malom djetetu, ona ga je vodila sobom.

Jednoga je dana to dijete vidjelo ženu koja je na glavi nosila voće u košari. Kada je prišla blizu, dijete, koje je bilo na majčinim rukama, je ukralo voćku iz košare i počelo ju jesti neopaženo od prodavačice voća. Čak i nakon što je primijetila što je dijete učinilo, njezina majka ga nije ukorila. Umjesto toga smatrala ga je pametnim djetetom jer je uspio tako malen sam nabaviti voće. Bila je ponosna što je njezino dijete tako pametno. Započevši s krađom sitnih stvari, u dječaka je poriv za krađom sve više rastao. Ali majka nikada nije prekoravala sina zbog toga što je krao. U stvari, ona nije marila za to što njezino dijete radi i nikada se nije protivila njegovom pogrešnom ponašanju. Sin je rastao i postao pravi lopov. Jednom se dogodilo da je u krađi i ubio čovjeka. Policija ga je uhitila i strpala u zatvor. Jednog je dana sin rekao čuvaru zatvora da želi vidjeti svoju majku. Gorko plačući zbog strašnih prilika u kojima se našao njezin sin, majka se uputila u zatvor kako bi se susrela s njim. Kada se približila metalnim rešetkama zatvora, sin je ispružio ruke kroz rešetke i uhvatio ju ljutito za vrat. Čuvar zatvora je u posljednjem trenutku povukao majku unatrag. Tada je sin rekao čuvaru: “Ona je odgovorna za moje stanje. Zbog nje sam postao lopov, zbog nje sam sada u zatvoru. Umjesto da me kazni zbog moje krađe u djetinjstvu i vrati me na pravi put, ona je zanemarivala moje pogrešno ponašanje. Dužnost je majke da sina usmjeri na pravi put, ali je ona zanemarila svoju dužnost i uništila moj život.”

Majčino je krilo prva djetetova škola.

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

RUSIJA

Oko 40 dobrovoljaca, uključujući 25 članova SSMO, provelo je različite projekte služenja u svojim lokalnim zajednicama od 11. do 13. lipnja 2016. godine. U Novosibirsku su dobrovoljci očistili i uredili cvjetne gredice koje okružuju samostan. U Kemerovu su oprali zidove, strop i pod društvene ustanove. Pored rijeka Jenisej i Abe u Krasnojarsku i Novokuznjetsku dobrovoljci su uklonili smeće s igrališta. Članovi SSMO isto su tako očistili domove starijih osoba, izvršili popravke u kućama i obavili poslove u vrtu u gradovima Omsk, Krasnojarsk i Barnaul. Članovi SSMO i ostali sudionici osjećali su se ujedinjeni i uzdignuti zahvaljujući ljubavi koju su dijelili braći i sestrama u potrebi.

GRČKA

Institut za Sathya Sai obrazovanje (ISSE) za Južnu Europu i SSMO Grčke zajednički su održali niz seminara kako bi javnosti predstavili Sathya Sai učenje u duhu ljudskih vrijednosti. Seminari su organizirani svake subote tijekom šest mjeseci u Sai Premi pored Atene, u razdoblju od studenog 2015. godine do svibnja 2016. godine. U skladu s temom projekta globalne SSMO Služimo planetu Zemlja za 2015. godinu "Ljudske vrijednosti u izgradnji nacije", ta su događanja uključivala predstavljanja, studijske kružoke i glazbene programe. Program je pokrивao pet ljudskih vrijednosti i primjenu tih vrijednosti kroz nesebično služenje. Događanjima je prisustvovalo više od 200 ljudi od kojih se polovica po prvi puta susrela s ljudskim vrijednostima. Imajući u vidu uspjeh tih seminara, planira se nastavljati program kao i njegovo proširenje, ovaj put u razdoblju od devet mjeseci, od rujna 2016. godine do svibnja 2017. godine.

-Sathya Sai međunarodna organizacija

INDIJA - BHĀRATA

Kerala: Sri Sathya Sai Bhagavata Saptaham organizirana je u Thiruvananthapuramu , a započela je u ponedjeljak 25. srpnja 2016. godine. Svečani je događaj oslikavao božanski život i učenja Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. Svaki je dan program započinjao Nagar Sankirtanom, nakon čega je slijedilo pjevanje Vishnu Sahasranamama, Asjhtottarama i Sri Rudram. Duhovni, poticajni govori koje su održale uvažene osobe odveli su sudinike u novo, transcendentalno područje. Program je bio jako dobro prihvaćen i na mjestu održavanja su se okupljali poklonici tijekom svih sedam dana.

Rajasthan: 14. kolovoza 2016. godine Sri Sathya Sai seva organizacija iz Rajasthana i Sri Sathya Sai Heart Hospital iz Rajkota organizirali su cjelodnevni kamp pregleda srca u Udaipuru. Kamp je otvorio gospodin Gulab Chand Kataria, ministar unutarnjih poslova u Rajasthanu. Obraćajući se ovom prigodom, ministar unutarnjih poslova svim je srcem pohvalio nesebično služenje koje provodi bolnica Heart Hospital iz Rajkota. Obraćajući se okupljenima, gospodin Manoj Bhimani, član upravnog odbora zaklade pri Sri Sathya Sai Heart Hospitalu u Rajkotu, objasnio je načela i smjernice koje je postavio Bhagavān Baba u vrijeme uspostavljanja bolnice. Tom je prigodom gospodin Manoj Batra, predsjednik Sri Sathya Sai seva organizacije u državi Rajasthan, predstavio ciljeve i aktivnosti Sai organizacije u Rajasthanu.

Odisha: Sri Sathya Sai seva organizacija iz Odishe postavila je 11 metara visoku Sarva Dharma stupu u Sri Sathya Sai mandiru u Bhubaneswaru, sličnu stupi koju je otkrio Bhagavān Sri Sathya Sai Baba u Prasanthi Nilayamu 1975. godine povodom Njegovog 50. rođendana. Sarva Dharma stupu u Bhubaneshwaru otkrio je gospodin R. J. Rathnakar, član Sri Sathya Sai središnje zaklade na velikoj svečanosti održanoj 6. rujna 2016. godine.

GURU SE PRISJEĆA SVOJEG SADGURUA, BHAGAVĀNA SRI SATHYA SAI BABE

Prikaz knjige

DUHOVNI UČITELJ - *GURU SE PRISJEĆA SVOG VRHOVNOG UČITELJA*
- *SADGURUA, BHAGAVĀNA SRI SATHYA SAI BABE**

Nimmi Kanwar

(cijena 150 RPS/ plus troškovi slanja, Code No. 1420 pp. 215)

Knjiga predstavlja prikaz bogatstva svetih iskustava gospođe Nimmi Kanwar sa Bhagavānom Babom tijekom razdoblja od 46 godina koje je marljivo zapisala njezina prijateljica gospođa Nilambary Chintamani.

Gospođa Nimmi Kanwar bila je pridruženi nacionalni koordinator Krila obrazovanja Sri Sathya Sai seva organizacije. Ona je bila uzorni učitelj polaznicima programa bal vikas i sposobni administrator programa bal vikas. Velik broj djece koju je poučavala danas su se rascvjetali u uzorne građane, kaže gospodin Nimish Pandya.

Gospođa Nimmi smatra da je ljudske vrijednosti potrebno usaditi u svakog učenika od najranije životne dobi. Njezin je otac bio gorljivi učenik i bliski suradnik Swami Sivanande.

Govoreći o Puttaparthiju, ona kaže: “Čak i sama zemlja ovdje (u Puttaparthiju) odzvanja predanošću. Čak i danas... Ja govorim studentima, zapamtite, ne postoji mjesto na kugli zemaljskoj kao što je Puttaparthi!” Duboko uranjajući u sveznajući vid avatara, ona kaže: “Sjedeći tamo (u redovima za daršan) počela sam plakati jer, kada sam zatvorila oči, mogla sam vidjeti Babu kao Rāmu, Kršnu i Isusa... Svami mi je pokazao da ljudska bića mogu doseći tu razinu i mogu vidjeti Boga. Takva je bila Njegova milost... Tada je Svami došao i upitao me: “Kaisa Laga (Kako je bilo?)” Iskustvo gospođe Nimmi nije ništa drugo već tvrdnja o stvarnosti koja se odnosi na Babine nepojmljive božanske moći, pored činjenice da On podaruje viđenje onoga koga On poželi. Postoje brojni slučajevi kada je milost Bhagavāna Babe produžila životni vijek poklonika za nekoliko desetljeća, ostavljajući

astrologe u čuđenju. Suprug gospođe Nimmi bio je jedna od onih bezbrojnih blagoslovljenih duša čiji je produžetak života, zahvaljujući milosti Bhagavāna, sve ostavio zapanjenim.

Lekcije koje je gospođa Nimmi Kanwar naučila uz lotosna stopala Bhagavāna tijekom mnogih desetljeća zaista su lekcije za cijelo čovječanstvo.

- P.P.S. Sarma

*Knjigu možete naručiti na e-mail: orders@sssbpt.org, ili izravnom on line narudžbom na: www.srisathyasaipublications.com

Pročistite srce

Voda neće poteći iz slavine ako nije priključena na sustav opskrbe vodom. Jeste li povezali svoj čin služenja sa spremnikom ljubavi u vašem srcu? Činite li to s dobrom svjesnošću ili je to puki, površni, obredni, rutinski čin za ponos i predstavljanje? Dijagnosticirajte i ispravite! Nikakvo štovanje ne može biti uspješno ako srce nije čisto i osjetila ovladana.

-Baba

Prijevod: Jarmila Hanuška

Lektura: Tina Gatalica

